

teres som en særlig post, »udjævningsreserve«, under egenkapitalen. Denne regnskabstekniske ændring har umiddelbart den konsekvens, at hensættelsen ikke længere er fradragsberettiget efter selskabsskattelovens § 13, stk. 2, da den regnskabsteknisk ikke længere er en hensættelse, men en egenkapitalreserve.

2.2.3. Forslagets indhold

Det foreslås, at bestemmelsen i selskabsskattelovens § 13, stk. 2, ændres, således at der vil være fradrag for lovpligtige udjævningsreserver, der afsættes i kredit- og kaufionsforsikringssekskabernes årsregnskab, på samme måde som det var tilfældet med udjævningshensættelser før 1. januar 2005.

Der er reelt ikke sket en ændring af hensættelsens karakter, men alene en ændring i den regnskabsmæssige klassifikation af den særlige reserve, der opbygges og anvendes til fordel for forsikringstagerne inden for kredit- og kaufionsforsikring. Det underbygges også af, at udjævningshensættelser ved udgangen af regnskabsåret 2004 regnskabsmæssigt kan overføres uden om resultatopgørelsen til en udjævningsreserve i åbningsbalancen for 2005.

Det bemærkes endvidere, at ændringen fra udjævningshensættelse til en udjævningsreserve, der posteres under egenkapitalen, ikke betyder, at det afsatte beløb kan udloddes eller på anden måde henføres til aktionærene. Udjævningsreserven kan kun anvendes til dækning af krav fra forsikringstagerne. Udjævningsreserven medregnes heller ikke i den egenkapital, der skal dække lovgivningens solvenskrav.

Det er kun den lovpligtige del af den ansatte udjævningsreserve, der efter forslaget vil blive fradragsberettiget. Hvis et kredit- eller kaufionsforsikringssekskab vælger at afsætte yderligere beløb som udjævningsreserve, vil der ikke være fradrag herfor. Reduktionen af mindstekravet til den hensatte reserve fra 400 pct. til 150 pct. af gennemsnittet af de årlige præmieindtægter vil således mindske det beløb, som forsikringssekskaberne kan afsætte med fradragsret i forhold til gældende regler. Det betyder også, at forsikringssekskaber, der opfyldte 400 pct.-kravet ved udgangen af regnskabsåret 2004, også med den foreslåede fradragsret for udjævningsreserven vil få en højere skattepligtig indkomst som følge af de nye regnskabsregler.

Teknisk foreslås fradragsretten indført ved at ændre bestemmelsen i selskabsskattelovens § 13, stk. 2.

Ændringen indebærer samtidig, at opregningen af hensættelser (præmiehensættelser, livsforsikringshensættelser, erstatningshensættelser, udjævningshensættelser og bonusudjævningshensættelser) i den

gældende bestemmelse udgår. Der er ikke længere fuldstændig overensstemmelse mellem de nævnte hensættelser og de begreber, der anvendes regnskabsmæssigt. Ved at undlade opregningen undgås, at der fremover skal ændres i selskabsskatteloven, hvis en hensættelse som følge af ændringer i regnskabsreglerne betegnes anderledes.

Fjernelsen af opregningen er alene en redaktionel ændring, som ikke indebærer en ændring i forsikringssekskabernes adgang til at foretage hensættelser til de forsikrede med skattemæssig virkning.

2.3. Ændring af vurderingslovens regler om skovfordeling og ejerboligfordeling og præcisering af henvisninger til vurderingsloven i anden lovgivning

Genindførelse af vurderingslovens skovfordelingsregler for ejendomme på mindst 25 ha.

Lovforslaget indeholder et forslag om, at genindsætte 3. pkt. i vurderingslovens § 33, stk. 7, om skovbrugsejendomme.

Efter det tidligere gældende 3. pkt. i § 33, stk. 7, i vurderingsloven skulle vurderingsrådet for skovbrugsejendomme, som omfatter mindst 25 ha skov, og som ejes af andre end stat og kommune, fordele ejendomsværdien på den del af ejendommen, der benyttes til skov, og på den øvrige del af ejendommen. Bestemmelsen blev ophævet med virkning fra og med 2001, jf. lov nr. 483 af 7. juni 2001, da der som følge af afskaffelsen af formuebeskatningen ikke længere fandtes behov for bestemmelsen.

Det har imidlertid vist sig, at visse skattelove, herunder ejendomsavancebeskatningsloven, henviser til vurderingslovens § 33, stk. 7, ved definitionen af, hvad der forstås ved en skovbrugsejendom. Eksempelvis følger det af ejendomsavancebeskatningslovens § 5 A, at der ved salg af en skovbrugsejendom er adgang til at indeksere anskaffelsessummen, hvis ejendommen på salgstidspunktet er vurderet efter vurderingslovens § 33, stk. 7. Indtil 2001 omfattede vurderingslovens § 33, stk. 7, som nævnt både skovbrugsejendomme med ejerboliger og skovbrugsejendomme med et areal på minimum 25 ha skov, uanset om der på ejendommen fandtes en ejerboligfordeling. Med ophævelsen af sidste del af bestemmelsen er der skabt usikkerhed om, hvorvidt der efter ejendomsavancebeskatningslovens § 5 A fortsat er ret til at indeksere anskaffelsessummen for skovbrugsejendomme på mindst 25 ha skov uden ejerboligfordeling.

Det var ikke intentionen med ophævelsen af vurderingslovens § 33, stk. 7, 3. pkt., at definitionen af